

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3182/2540

พนักงานอัยการ ประจำศาล จังหวัด อยุธยา ธีโรจน์ นาย หัสสชัย ไตรโคต สมบัติผู้ร้อง บริษัท เสม้าฟาร์ม นคร
จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 37, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 146

ย่อ / หลักกฎหมาย

พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 37 บัญญัติให้ที่ประชุมเจ้าหนี้อาจลงมติตั้งกรรมการ
เจ้าหนี้ไว้เพื่อแทนเจ้าหนี้ทั้งหลายในกิจการเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้กรรมการเจ้าหนี้
ย่อมอยู่ในฐานะเป็นตัวแทนของเจ้าหนี้ทั้งหลายในการจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ เมื่อ
ที่ประชุมกรรมการเจ้าหนี้มีมติเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ประการใดแล้วมติดังกล่าวจึง
ต้องถือว่าเป็นมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ทั้งหลายนั่นเอง ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องที่ขอให้แก้ไขมติ
ที่ประชุมกรรมการเจ้าหนี้ดังกล่าวเท่ากับเป็นการกล่าวอ้างว่ามติที่ประชุมเจ้าหนี้ขัดต่อประโยชน์
อันร่วมกันของเจ้าหนี้ทั้งหลาย ซึ่งตามมาตรา 36ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เท่านั้นที่จะ
ร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งห้ามมิให้ปฏิบัติตามมตินั้นได้ โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายใน 7 วัน
นับแต่วันที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติ ผู้ร้องหาสิทธิเช่นนั้นไม่ และหากถือว่าคำร้องดังกล่าวเป็นการ
ใช้สิทธิตาม มาตรา 146 ผู้ร้องก็ได้บรรยายให้เห็นว่าผู้ร้องได้รับความเสียหายอย่างไรจากการที่
เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จัดให้มีการประชุมกรรมการเจ้าหนี้ดังกล่าวจึงมิใช่กรณีที่ผู้ร้องอาจใช้
สิทธิตาม มาตรา 146 ได้ ดังนี้ จึงไม่มีเหตุแก้ไขมติที่ประชุมเจ้าหนี้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสองเด็ดขาดเมื่อวันที่ 28 เมษายน
2532 แล้วพิพากษาให้จำเลยทั้งสองเป็นบุคคลล้มละลายเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2535 ต่อมา
ที่ประชุมเจ้าหนี้ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2538 ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้ขายที่ดินพร้อม
สิ่งปลูกสร้างของจำเลยที่ 1 ให้แก่บริษัทยุวนาล จำกัด และ/หรือ บุคคลใดที่บริษัทดังกล่าวจัดหา
ในราคา 682,539,682.54 บาท โดยเมื่อหักค่าธรรมเนียมและค่าอากรต่อไปรับเงินแล้วจะเหลือเงิน
สุทธิ 645,000,000 บาทผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้รายที่ 4488 และเป็นกรรมการเจ้าหนี้ยื่นคำร้องคัดค้าน
ว่า การที่ที่ประชุมกรรมการเจ้าหนี้ครั้งที่ 4 ลงมติให้ขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของจำเลยที่ 1
ดังกล่าวให้แก่บริษัทยุวนาล จำกัด หรือผู้ที่บริษัทดังกล่าวจัดหาในราคาสุทธิ 645,000,000 บาท
เป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาประเมินและราคาที่เป็นจริงในท้องตลาด ทำให้ยอดเงินเหลือไว้เฉลี่ยแก่
เจ้าหนี้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ขอให้ศาลมีคำสั่งแก้ไขมติที่ประชุมดังกล่าวหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อ
ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ ลูกหนี้และผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ตามคำร้องของผู้ร้องไม่ได้
บรรยายว่ามติที่ประชุมกรรมการเจ้าหนี้ครั้งที่ 4 ไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างไรไม่มีเหตุแก้ไขมติ
ที่ประชุม ให้ยกคำร้องผู้ร้องอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืนผู้ร้องฎีกาศาลฎีกาแผนกคดี
ล้มละลายวินิจฉัยว่า ฎีกาของผู้ร้องข้อแรกที่ว่าเมื่อมีการขายตามมติกรรมการเจ้าหนี้ ทำให้เจ้าหนี้
รายอื่นได้เปรียบที่ดินของลูกหนี้มีราคาสูงกว่าราคาขาย การยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นผู้ร้องได้แสดง
ชัดเจนแล้วว่าการกระทำของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่จัดให้มีการประชุมเจ้าหนี้ทำให้เกิด
ความเสียหายแก่ผู้เข้าซื้อจึงเป็นการร้องคัดค้านการกระทำของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่ง

กฎหมายให้สิทธิและอำนาจผู้ร้องซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการเจ้าหนี้ ตามพระราชบัญญัติล้มละลายพ.ศ. 2483 มาตรา 146 ร้องคัดค้านได้นั้น เห็นว่าตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 37 บัญญัติให้ที่ประชุมเจ้าหนี้อาจลงมติตั้งกรรมการเจ้าหนี้ไว้เพื่อแทนเจ้าหนี้ทั้งหลายในกิจการเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ กรรมการเจ้าหนี้ย่อมอยู่ในฐานะเป็นตัวแทนของเจ้าหนี้ทั้งหลายในการจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ เมื่อที่ประชุมกรรมการเจ้าหนี้มีมติเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ประการใดแล้วมติดังกล่าวจึงต้องถือว่าเป็นมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ทั้งหลายนั่นเอง ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องที่ขอให้แก้ไขมติที่ประชุมกรรมการเจ้าหนี้ดังกล่าวเท่ากับเป็นการกล่าวอ้างว่ามติที่ประชุมเจ้าหนี้ขัดต่อประโยชน์อันร่วมกันของเจ้าหนี้ทั้งหลาย ซึ่งตามมาตรา 36 ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เท่านั้นที่จะร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งห้ามมิให้ปฏิบัติตามมตินั้นได้ โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติ ผู้ร้องหาสิทธิเช่นนั้นไม่ และหากถือว่าคำร้องดังกล่าวเป็นการใช้สิทธิตามมาตรา 146 ผู้ร้องก็ได้บรรยายให้เห็นว่าผู้ร้องได้รับความเสียหายอย่างไรจากการที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จัดให้มีการประชุมกรรมการเจ้าหนี้ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2538 ขึ้น จึงมีใช้กรณีที่ผู้ร้องอาจใช้สิทธิตาม มาตรา 146 ได้พิพากษายืน

องค์คณะ

ปรีชา บุรณะไทย · ไพศาล รางขางกูร · ทวีชัย เจริญบัณฑิต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3182/2540>